

J. nr. 21/03575

Udkast pr. 220421

Forslag

til

Lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik

(Yderligere forlængelse af 12-månedersperioden i 225-timersreglen som følge af covid-19)

§ 1

I lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 241 af 12. februar 2021, som ændret ved § 2 i lov nr. 466 af 20. marts 2021 og § 3 i lov nr. 467 af 20. marts 2021, foretages følgende ændring:

1. I § 13 h, stk. 3, ændres »30. april 2021« til: »30. juni 2021«.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 14. maj 2021.

Stk. 2. Lovforslaget kan stadfæstes straks efter dets vedtagelse.

Stk. 3. For personer, der er omfattet af § 13 h, stk. 3, i lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 241 af 12. februar 2021, som ændret ved § 2 i lov nr. 466 af 20. marts 2021 og § 3 i lov nr. 467 af 20. marts 2021, og hvor kommunen forud for den 14. maj 2021 har truffet afgørelse om nedsættelse eller bortfald af hjælpen efter § 13 g og § 26, stk. 5-8, i lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 241 af 12. februar 2021, som ændret ved § 2 i lov nr. 466 af 20. marts 2021 og § 3 i lov nr. 467 af 20. marts 2021, der endnu ikke er effektueret, skal kommunen tilbagekalde afgørelsen og samtidig skriftligt orientere personen om, at der er grundlag for en udskydelse af bortfaldsdatoen som følge af forlængelsen af 12-månedersperioden.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse:

1.	Indledning
2.	Yderligere forlængelse af 12-månedersperioden i 225-timersreglen som følge af covid-19
2.1.	Gældende ret
2.2.	Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
3.	Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

3.1.	Samlede økonomiske konsekvenser af lovforslaget
3.2.	Implementeringskonsekvenser for det offentlige
4.	Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5.	Administrative konsekvenser for borgerne
6.	Klima- og miljømæssige konsekvenser
7.	Forholdet til EU-retten
8.	Hørte myndigheder og organisationer m.v.
9.	Sammenfattende skema

1. Indledning

Regeringen (Socialdemokratiet), Venstre, Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti, Radikale Venstre, Enhedslisten, Det Konservative Folkeparti, Liberal Alliance og Alternativet har den 22. marts 2021 indgået en samlet rammeaftale for genåbningen af Danmark.

Heraf fremgår det, at aftalepartierne er enige om, at hjælpepakkerne forlænges i lyset af den gradvise genåbning, således at de gælder til og med d. 30. juni 2021.

Som følge heraf er der bl.a. enighed om at forlænge suspensionen af 225-timersreglen, som blev genindført ved aftale af 27. oktober 2020 mellem regeringen (Socialdemokratiet), Venstre, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Det Konservative Folkeparti og Alternativet om udvidelse af hjælpepakker og yderligere forlænget to gange med aftale af 16. december 2020 mellem regeringen (Socialdemokratiet), Venstre, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Det Konservative Folkeparti og Alternativet om tillæg til aftale om genåbning af generelle kompensationsordninger og aftale af 9. februar 2021 mellem regeringen (Socialdemokratiet), Venstre, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Det Konservative Folkeparti og Alternativet om yderligere forbedringer af hjælpepakkerne for ikke mindst de mindre erhvervsdrivende i forbindelse med covid-19.

Ved lov nr. 1642 af 19. november 2020 (Forlængelse af dagpengeperioden og retten til sygedagpenge, genindførelse af forlængelse af 12-månedersperioden i 225-timersreglen og konsekvensrettelse i lov om seniorjob som følge af dagpengeperiodens forlængelse) blev forlængelsen af 12-månedersperioden til opfyldelse af det skærpede rådighedskrav om 225 timers ordinært og ustøttet arbejde genindført fra og med den 1. november 2020 til og med den 31. januar 2021 på grund af covid-19.

Efterfølgende blev 12-månedersperioden i 225-timersreglen ved lov nr. 59 af 19. januar 2021 (Yderligere forlængelse af 12-månedersperioden i 225-timersreglen som følge af covid-19) og lov nr. 467 af 20. marts 2021 (Forlængelse af suspension af dagpengeforbrug, 4-månedersperioden ved opgørelse af karens og forbrug af supplerende dagpenge, forlængelse af retten til sygedagpenge og forlængelse af 12-månedersperioden i 225-timersreglen som følge af covid-19 m.v.) forlænget først til og med den 28. januar 2021 og derefter til og med den 30. april 2021, således at perioden fra og med den 1. november 2020 til og med den 30. april 2021 samlet set skal anses for yderligere en forlængelsesgrund.

Med nærværende lovforslag foreslås der som led i den samlede rammeaftale for genåbningen af Danmark en yderligere forlængelse af 12-månedersperioden. Det foreslås således, at 12-månedersperioden forlænges med yderligere 2 måneder, så der samlet set sker en forlængelse af 12-månedersperioden med 8 måneder som følge af covid-19 og genåbningen af beskæftigelsesindsatsen. Det indebærer, at 12-månedersperioden forlænges fra og med den 1. november 2020 og til og med den 30. juni 2021, dog således at arbejdstimer, der optjenes i perioden, fortsat tæller med i opgørelsen af 225 timers ordinært og ustøttet arbejde.

Personer, der allerede har fået nedsat hjælpen som følge af 225-timersreglen før den 1. maj 2021, vil ikke i perioden fra og med 1. maj 2021 til og med 30. juni 2021 få sat ydelsen op til hidtidigt niveau. Personer, der har fået nedsat hjælpen, eller hvor hjælpen er bortfaldet, og som i perioden har ordinære arbejdstimer, kan tælle disse med til opfyldelse af arbejdskravet på 225 timer.

Samtidig vil nye ansøgere om hjælp ikke blive omfattet af 225-timersreglen i perioden fra og med 1. maj 2021 til og med 30. juni 2021.

1. Yderligere forlængelse af 12-månedersperioden til at opfylde kravet om 225 timers ordinært og udstøttet arbejde som følge af covid-19

1.1. Gældende ret

Det fremgår af gældende regler i §§ 13 f og g i lov om aktiv socialpolitik, at hjælpen til et ægtepar eller en ugift person nedsættes, når ægteparret eller den ugifte person har modtaget hjælp i sammenlagt 1 år inden for 3 år, og ægtefællen eller den ugifte person ikke opfylder kravet om 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder. I visse tilfælde kan perioden på de 12 kalendermåneder, inden for hvilken arbejdskravet skal være opfyldt, forlænges. En forlængelse kan bl.a. ske på baggrund af egen sygdom, barsel m.v. Der er 6 grunde, der kan begrunde en forlængelse af 12-månedersperioden, jf. § 13 f, stk. 12, i lov om aktiv socialpolitik.

Som udgangspunkt er alle modtagere af kontanthjælp m.v. omfattet af 225-timersreglen. Dog er personer, hvis arbejdsevne vurderes at være så begrænset, at de ikke kan opnå beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked, ikke omfattet af 225-timersreglen.

Af den gældende regel i § 13 f, stk. 1, i loven fremgår det, at for så vidt angår ægtepar, hvor en eller begge ægtefæller er berettiget til uddannelses- eller kontanthjælp efter § 11 i loven, og hvor hjælpen til ægteparret beregnes efter § 26, stk. 1, i loven på baggrund af satserne i §§ 23-25 i loven, anses en ægtefælle for ikke at udnytte sine arbejdsmuligheder efter reglerne om rådighedsforpligtelsen i § 13, stk. 1-6, og § 13 a i loven, når ægteparret har modtaget hjælp efter § 11 beregnet efter § 26, stk. 1, i sammenlagt 1 år eller derover inden for 3 år, og den pågældende ægtefælle ikke har dokumenteret at have haft mindst 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder.

Af den gældende regel i § 13 f, stk. 3, i loven fremgår det, at for så vidt angår ægtepar, hvor en eller begge ægtefæller er berettiget til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 11 i loven, og hvor hjælpen beregnes efter § 26, stk. 1 eller 2, i loven på baggrund af satserne i §§ 22-25 i loven, anses en ægtefælle for ikke at udnytte sine arbejdsmuligheder efter reglerne om rådighedsforpligtelsen i § 13, stk. 1-6, og § 13 a i loven og efter reglerne i lov om integration af udlændinge i Danmark (integrationsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1146 af 22. juni 2020, når ægteparret har modtaget hjælp efter § 11 beregnet efter § 26, stk. 1 eller 2, i sammenlagt 1 år eller derover inden for 3 år, og den pågældende ægtefælle ikke har dokumenteret at have haft mindst 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder.

Af den gældende regel i § 13 f, stk. 6, i loven fremgår det, at en ugift modtager af uddannelses- eller kontanthjælp efter § 11 i loven, hvis hjælp beregnes på baggrund af satserne i §§ 23-25 i loven, anses for ikke at udnytte sine arbejdsmuligheder efter reglerne om rådighedsforpligtelsen i § 13, stk. 1-6, og § 13 a i loven, når personen har modtaget hjælp efter § 11 i sammenlagt 1 år eller derover inden for 3 år, og den pågældende ikke har dokumenteret at have haft mindst 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder.

Af den gældende regel i § 13 h, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik fremgår det, at en person, som ansøger om hjælp efter § 11 i loven (kontanthjælp m.v.) i perioden fra og med den 9. marts 2020 til og med den 8. september 2020, som følge af covid-19 først vil blive omfattet af § 13 f, stk. 1, nr. 2, stk. 3, nr. 2, og stk. 6, nr. 2, i loven efter periodens udløb.

I perioden fra og med 9. september 2020 til og med 31. oktober 2020 blev 12-månedersperioden i 225-timersreglen ikke forlænget.

Af den gældende regel i § 13 h, stk. 2, i loven fremgår, at perioden på 12 kalendermåneder for både en ægtefælle, jf. § 13 f, stk. 1, nr. 2, og stk. 3, nr. 2, og en ugift person, jf. § 13 f, stk. 6, nr. 2, i loven, ud over

mulighederne for forlængelse af 12-månedersperioden efter § 13 f, stk. 12, i loven, forlænges med perioden fra og med den 9. marts 2020 til og med den 8. september 2020 på grund af covid-19.

Af den gældende regel i § 13 h, stk. 3, i loven fremgår, at perioden på 12 kalendermåneder for både en ægtefælle, jf. § 13 f, stk. 1, nr. 2, og stk. 3, nr. 2, og en ugift person, jf. § 13 f, stk. 6, nr. 2, ud over mulighederne for forlængelse af 12-månedersperioden efter stk. 2 og § 13 f, stk. 12, forlænges med perioden fra og med den 1. november 2020 til og med den 30. april 2021 på grund af covid-19.

Det fremgår således af § 13 h, stk. 3, i loven, at personer i perioden fra og med den 1. november 2020 og til og med den 30. april 2021 ikke får nedsat hjælpen, og at hjælpen ikke bortfalder i perioden som følge af, at de ikke har opfyldt betingelsen om at have haft 225 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder.

Eventuelle arbejdstimer med ordinært og ustøttet arbejde i perioden fra og med den 1. november 2020 til og med den 30. april 2021 medregnes til at opfylde kravet om 225 timers arbejde, ligesom det er gældende for de øvrige forlængelsesgrunde for både personer, som skulle have haft deres hjælp nedsat, eller hvor hjælpen skulle bortfalde i ovennævnte periode, og for personer, som endnu ikke skulle have deres hjælp nedsat, eller hvor hjælpen ikke skulle bortfalde i perioden.

Administrationen af bestemmelsen i § 13 h, stk. 3, i loven følger de samme regler, som i øvrigt er gældende for personer, som får forlænget 12-månedersperioden efter § 13 h i loven.

Af den gældende regel i § 13 h, stk. 4, i loven fremgår, at forlængelsen i § 13 h, stk. 2 og 3 indgår i § 13 f, stk. 13, i loven på tilsvarende måde som en forlængelse efter § 13 f, stk. 12, i loven. Det betyder, at en forlængelse efter § 13 h, stk. 3, i loven i lighed med en forlængelse efter § 13 f, stk. 12, i loven medfører, at hvis der ved opgørelsen af arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder indgår måneder, der ligger mere end 3 år før opgørelsestidspunktet, skal der ses bort fra sådanne måneder. I et sådant tilfælde får ægtefællen eller den ugifte person tillagt yderligere måneder fremadrettet svarende til antallet af måneder, der er set bort fra.

Af den gældende regel i § 13 h, stk. 5, i loven fremgår, at stk. 1-4 finder tilsvarende anvendelse for modtagere af uddannelses- eller kontanthjælp, som er omfattet af § 10 g, stk. 1, og § 10 i, stk. 1. Baggrunden for disse bestemmelser er, at personer, som er omfattet af reglerne i §§ 10 f og 10 h i loven om nedsættelse af hjælpen til et niveau svarende til niveauet for selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse for dømte fremmedkrigere og bandekriminelle, skal have deres ydelsessager behandlet efter reglerne for modtagere af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse.

Af § 6 i lov nr. 467 af 20. marts 2021 om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om sygedagpenge, lov om aktiv socialpolitik og lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fremgår, at for personer, der er omfattet af § 13 h, stk. 3, i lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 241 af 12. februar 2021, hvor kommunen forud for den 22. marts 2021 har truffet afgørelse om nedsættelse eller bortfald af hjælpen efter § 13 g og § 26, stk. 5-8, i lov om aktiv socialpolitik, der endnu ikke er effektueret, skal kommunen tilbagekalde afgørelsen og samtidig skriftligt orientere personen om, at der er grundlag for en udskydelse af bortfaldsdatoen som følge af forlængelsen af 12-månedersperioden.

2.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Regeringen (Socialdemokratiet), Venstre, Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti, Radikale Venstre, Enhedslisten, Det Konservative Folkeparti, Liberal Alliance og Alternativet har den 22. marts 2021 indgået en samlet rammeaftale for genåbningen af Danmark, hvoraf det fremgår, at aftalepartierne er enige om, at hjælpepakkerne forlænges i lyset af den gradvise genåbning, således at de gælder til og med d. 30. juni 2021.

Som følge heraf er der bl.a. enighed om at forlænge suspensionen af 225-timersreglen, som blev genindført ved aftale af 27. oktober 2020 mellem regeringen (Socialdemokratiet), Venstre, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Det Konservative Folkeparti og Alternativet om udvidelse af hjælpepakker, og som derefter yderligere er forlænget to gange med aftale af 16. december 2020 mellem

regeringen (Socialdemokratiet), Venstre, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Det Konservative Folkeparti og Alternativet om tillæg til aftale om genåbning af generelle kompensationsordninger og aftale af 9. februar 2021 mellem regeringen (Socialdemokratiet), Venstre, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Det Konservative Folkeparti og Alternativet om yderligere forbedringer af hjælpepakkerne for ikke mindst de mindre erhvervsdrivende i forbindelse med covid-19.

Med nuværende lovforslag foreslås det, at perioden i § 13 h, stk. 3, i lov om aktiv social politik forlænges med yderligere to måneder fra og med den 1. maj 2021 til og med den 30. juni 2021, således at perioden fra og med den 1. november 2020 til og med den 30. juni 2021 samlet set skal anses for en forlængelsesgrund.

Personer vil i perioden fra og med den 1. maj 2021 og til og med den 30. juni 2021 således ikke få nedsat hjælpen, og hjælpen vil ikke bortfalde i perioden som følge af, at de ikke har opfyldt betingelsen om at have haft 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder.

Den foreslåede lovændring skal sikre, at der sker endnu en forlængelse af 12-månedersperioden med yderligere to måneder for personer, som er omfattet af 225-timersreglen.

Eventuelle arbejdstimer med ordinært og udstøttet arbejde i perioden fra og med den 1. maj 2021 til og med den 30. juni 2021 vil skulle medregnes til at opfylde kravet om 225 timers arbejde, ligesom det er gældende for de øvrige forlængelsesgrunde for både personer, som skulle have haft deres hjælp nedsat, eller hvor hjælpen skulle bortfalde i ovennævnte periode, og for personer, som endnu ikke skulle have deres hjælp nedsat, eller hvor hjælpen ikke skulle bortfalde i perioden.

Administrationen af den foreslåede ændring af bestemmelsen i § 13 h, stk. 3, i loven vil skulle følge de samme regler, som i øvrigt er gældende for personer, som får forlænget 12-månedersperioden efter § 13 h, i loven, jf. gennemgangen ovenfor under afsnit 2.1. om gældende regler.

Det foreslås videre, at for personer, der er omfattet af det fremsatte lovforslag, og hvor kommunen forud for lovens ikrafttræden den 14. maj 2021 har truffet en afgørelse om nedsættelse eller bortfald af hjælpen efter § 13 g og § 26, stk. 5-8, i loven, der endnu ikke er effektueret, skal kommunen tilbagekalde afgørelsen og samtidig skriftligt orientere personen om, at der vil være grundlag for en udskydelse af bortfaldsdatoen som følge af forlængelsen af 12-månedersperioden.

Det betyder, at hvis en person har modtaget en afgørelse forud for ikrafttræden af denne lov den 14. maj 2021 om, at den pågældendes hjælp vil blive nedsat, eller hjælpen vil bortfalde som følge af, at personen ikke har opfyldt arbejdskravet på 225 timers ordinært og udstøttet arbejde, jf. § 13 f, § 13 g og § 26, stk. 5-8, i loven, i perioden fra og med fra og med 1. maj 2021 og til og med 30. juni 2021, men hvor afgørelsen endnu ikke er effektueret, vil kommunen skulle tilbagekalde afgørelsen og samtidigt skriftligt orientere personen om, at denne vil få udskudt datoen for nedsættelse eller bortfald af hjælpen som følge af forlængelsen af 12-månedersperioden, jf. forslaget til § 2, stk. 3.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

3.1. Samlede økonomiske konsekvenser af lovforslaget

Samlet set skønnes forslaget med betydelig usikkerhed at medføre offentlige merudgifter på i alt 32,6 mio. kr. i 2021 og 37,7 mio. kr. i 2022 før skat og tilbageløb inkl. adfærd. Når der tages højde for skat og tilbageløb skønnes forslaget at svække de offentlige finanser med 19,7 mio. kr. i 2021 og 22,8 mio. kr. i 2022 inkl. adfærd, jf. tabel 1.

Det er skønnet, at forslaget vil medføre en midlertidig reduktion i beskæftigelsen på i alt ca. 50 fuldtidspersoner over perioden 2021-2022.

Tabel 1. Økonomiske konsekvenser af yderligere forlængelse af 12-månedersperioden i 225-timersreglen, mio. kr. (2021-pl.)

	2021	2022	2023	2024
I alt statslige udgifter	6,5	7,5	0	0
Heraf til kontanthjælp inkl. adfærd	4,8	5,5	0	0
Heraf til uddannelseshjælp inkl. adfærd	1,0	1,2	0	0
Heraf til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse inkl. adfærd	0,6	0,7	0	0
Heraf aktiveringsudgifter	0,1	0,1	0	0
I alt kommunale udgifter	26,1	30,2	0	0
Heraf budgetgaranti	26,1	30,1	0	0
Heraf administration	0,0	0,1	0	0
I alt, inkl. adfærd (før skat og tilbageløb)	32,6	37,7	0	0
I alt, inkl. adfærd (efter skat og tilbageløb)	19,7	22,8	0	0

Anm: Tallene er afrundet til nærmest 100.000 kr.

Forslaget medfører merudgifter til både ydelse, aktivering og administration samt et ændret provenu fra skat og tilbageløb.

De offentlige merudgifter til kontanthjælp, uddannelseshjælp og selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, herunder merudgifter som følge af ændret ydelsesniveau og adfærd skønnes at udgøre ca. 32,2 mio. kr. i 2021 og 37,1 mio. kr. i 2022 før skat og tilbageløb.

De offentlige merudgifter til aktivering skønnes at udgøre ca. 0,5 mio. kr. i 2021 og 0,5 mio. kr. i 2022.

Endelig skønnes der at være administrative udgifter for kommunerne på ca. 0,1 mio. kr. i 2022, som følge af at kommunerne skal ændre varslingen for og eventuelt høre om af de borgere, der kan få nedsat ydelsen som følge af 225-timersreglen.

De økonomiske og administrative konsekvenser af ændringsforslaget skal forhandles med de kommunale parter.

Merudgifterne i 2021 som følge af lovforslaget på 32,6 mio. kr. (før skat og tilbageløb) bliver indarbejdet på lov om tillægsbevilling for 2021. Tilsvarende reduceres § 35.11.06. Reserve til håndtering af udfordringer i lyset af COVID-19 mv. uden for udgiftslofterne, som forventes oprettet ved vedtagelse af aktstykke nr. 227 om tilførsel til reserve til håndtering af udfordringer i lyset af covid-19 fremsat den 21. april 2021, med i alt 19,7 mio. kr. i 2021, svarende til merudgifterne efter skat og tilbageløb.

De økonomiske konsekvenser for 2022 indarbejdes på forslag til finansloven for 2022.

3.2. Implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget lever op til de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning, jf. aftale om digitaliseringsklar lovgivning indgået af Folketingets partier i januar 2018, idet lovforslagets ovennævnte

indhold understøtter muligheden for digital administration under hensyntagen til borgernes data- og retssikkerhed.

Lovforslaget er udformet under hensyntagen til ambitionen i aftale om en digitaliseringsklar lovgivning, så loven kan understøttes digitalt. Lovteksten er i videst muligt omfang udformet med objektive kriterier, så lovgivningen er digitaliseringsklar, og der er mulighed for effektiv it-anvendelse i kontroløjemed.

Reglerne er formuleret teknologineutralt, så de også kan rumme fremtidig teknologisk udvikling, og med lovforslaget bliver flere ordninger understøttet af digitale løsninger.

Ved udarbejdelse af lovforslaget er der taget højde for at anvende den eksisterende offentlige it-infrastruktur, og at behandlingen af borgernes oplysninger kan finde sted inden for rammerne af databeskyttelsesreglerne.

Hensigten er, at de mange data på beskæftigelsesområdet bringes bedre i spil til gavn for kommuner, borgere og virksomheder.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget har positive administrative konsekvenser for borgerne, idet det er kommunerne, som skal underrette borgerne om, at deres hjælp ikke bliver nedsat eller bortfalder i perioden fra og med den 1. maj 2021 til og med den 30. juni 2021.

6. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget indeholder ikke miljømæssig konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige elementer.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Forud for lovens fremsættelse har det ikke været muligt at afslutte den eksterne høring af tidsmæssige årsager. Et udkast til lovforslag er i perioden fra den 22. april til 26. april 2021 sendt i høring hos illægspension (ATP), Arbejdsløshedskassen for Selvstændige Erhvervsdrivende (ASE), Beskæftigelsesrådets Ydelsesudvalg, Centralorganisationens Fællesudvalg (CFU), Danmarks Frie Fagforening, Dansk Retspolitisk Forening, Dansk Socialrådgiverforening, Danske A-kassergorganisationer, Datatilsynet, Den Kooperative Arbejdsgiver- og Interesseorganisation i Danmark, Den Uvildige Konsulentforening på Handicapområdet, Det Centrale Handicapråd, Det Faglige Hus, Erhvervsstyrelsen, Finans Danmark, Finansrådet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Finanstilsynet, Foreningen af kommunale sociale-, sundheds, og arbejdsmarkedschefer i Danmark, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen af Statsforvaltningsdirektører, Foreningen af Statsforvaltningsjurister, Forhandlingsfællesskabet, Forsikring og Pension, Frie Funktionærer, FSR – Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Frivilligrådet, Institut for Menneskerettigheder, Jobrådgivernes Brancheforening, Kommunernes Landsforening (KL), Kristelig Fagbevægelse, Landsforeningen af nuværende og tidligere psykiatribrugere (LAP), Landsforeningen SIND, Retssikkerhedsfonden, Rigsrevisionen, Rådet for psykisk sårbare på arbejdsmarkedet, Rådet for Socialt Udsatte, SAND – De hjemløses landsorganisation, Udbetaling Danmark og Ældresagen.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Stat: Ingen Kommuner: Ingen Regioner: Ingen	Stat; 2021: 6,5 mio. kr. 2022: 7,5 mio. kr. Kommuner; 2021: 26,1 mio. kr. 2022: 30,2 Regioner: Ingen
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klima- og miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige konsekvenser	
Er i strid med de principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering / Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1.

Det fremgår af gældende regler i §§ 13 f og g i lov om aktiv socialpolitik, at hjælpen til et ægtepar eller en ugift person nedsættes, når ægteparret eller den ugifte person har modtaget hjælp i sammenlagt 1 år inden for 3 år, og ægtefællen eller den ugifte person ikke opfylder kravet om 225 timers ordinært og

ustøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder. I visse tilfælde kan perioden på de 12 kalendermåneder, inden for hvilken arbejdskravet skal være opfyldt, forlænges. En forlængelse kan bl.a. ske på baggrund af egen sygdom, barsel m.v. Der er 6 grunde, der kan begrunde en forlængelse af 12-månedersperioden, jf. § 13 f, stk. 12, i lov om aktiv socialpolitik.

Som udgangspunkt er alle modtagere af kontanthjælp m.v. omfattet af 225-timersreglen. Dog er personer, hvis arbejdsevne vurderes at være så begrænset, at de ikke kan opnå beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked, ikke omfattet af 225-timersreglen. For en nærmere gennemgang af gældende regler henvises til pkt. 2.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Af den gældende regel i § 13 h, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik fremgår, at perioden på 12 kalendermåneder for både en ægtefælle, jf. § 13 f, stk. 1, nr. 2, og stk. 3, nr. 2, og en ugift person, jf. § 13 f, stk. 6, nr. 2, i loven, ud over mulighederne for forlængelse af 12-månedersperioden efter § 13 f, stk. 12, i loven forlænges med perioden fra og med den 9. marts 2020 til og med den 8. september 2020 på grund af covid-19.

Af den gældende regel i § 13 h, stk. 3, i loven fremgår, at perioden på 12 kalendermåneder for både en ægtefælle, jf. § 13 f, stk. 1, nr. 2, og stk. 3, nr. 2, og en ugift person, jf. § 13 f, stk. 6, nr. 2, ud over mulighederne for forlængelse af 12-månedersperioden efter stk. 2 og § 13 f, stk. 12, forlænges med perioden fra og med den 1. november 2020 til og med den 30. april 2021 på grund af covid-19.

Af den gældende regel i § 13 h, stk. 4, i loven fremgår, at forlængelsen i stk. 2 og 3 indgår i § 13 f, stk. 13, på tilsvarende måde som en forlængelse efter § 13 f, stk. 12.

Af den gældende regel i § 13 h, stk. 5, i loven fremgår, at stk. 1-4 finder tilsvarende anvendelse for modtagere af uddannelses- eller kontanthjælp, som er omfattet af § 10 g, stk. 1, og § 10 i, stk. 1.

Det foreslås, at i § 13 h, stk. 3, i loven ændres »30. april 2021« til: »30. juni 2021«.

Med forslaget til ændringen i § 13 h, stk. 3, i loven, hvor »30. april 2021« ændres til: »30. juni 2021«, sker der en yderligere forlængelse af 12-månedersperioden i 225-timersreglen.

Forslaget indebærer således, at perioden i § 13 h, stk. 3, i loven vil blive forlænget med yderligere 2 måneder fra og med den 1. maj 2021 til og med den 30. juni 2021, således at perioden fra og med den 1. november 2020 til og med den 30. juni 2021 samlet set skal anses for en forlængelsesgrund. 12-månedersperioden, inden for hvilket kravet om 225 timers ordinært og ustøttet arbejde skal være opfyldt, bliver således forlænget med i alt op til 8 måneder fra og med den 1. november 2020 og til og med den 30. juni 2021.

Personer vil i perioden ikke få nedsat hjælpen, og hjælpen vil ikke bortfalde i perioden som følge af, at de ikke har opfyldt betingelsen om at have haft 225 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder.

For personer, der inden den 1. maj 2021 er blevet omfattet af 225-timersreglen, og som skulle have haft hjælpen nedsat i perioden fra den 1. maj til den 30. juni 2021, vil hjælpen ikke blive nedsat eller bortfalde i denne periode. Hjælpen vil først skulle nedsættes eller bortfalde, når forlængelsen af 12-månedersperioden, inden for hvilken arbejdskravet skal opfyldes, er udløbet.

For en person, hvis hjælp f.eks. skulle bortfalde den 1. maj 2021, vil hjælpen således først bortfalde den 1. juli 2021. En person, som har været omfattet af en anden forlængelsesgrund i § 13 f, stk. 12, i dele af perioden fra og med den 1. november 2020 til og med den 30. april 2021, vil ligeledes få forlænget 12-månedersperioden, inden for hvilken arbejdskravet skal opfyldes, med yderligere 2 måneder. Hvis forlængelsen f.eks. ophørte den 9. maj 2021, fordi personen ikke længere var syg, vil pågældende således få forlænget 12-månedersperioden, dels med den periode, som pågældende har været syg, jf. § 13 f, stk. 12, nr. 1, dels med forlængelsesperioden efter forslaget til § 13 h, stk. 3, som samlet set udgør perioden fra og med 1. november 2020 til og med 30. juni 2021, dvs. i alt 8 måneder.

En person, som er på barsel og dermed er omfattet af forlængelsesreglen i § 13 f, stk. 12, nr. 2, frem til f.eks. den 1. november 2020, vil ligeledes få forlænget 12-månedersperioden, inden for hvilken arbejdskravet skal opfyldes, med op til 8 måneders efter forslaget til § 13 h, stk. 3.

For øvrige personer, som er omfattet af 225-timersreglen, vil der ske en forlængelse af 12-månedersperioden, inden for hvilken arbejdskravet skal være opfyldt, med yderligere 2 måneder som følge af covid-19, hvis de har været omfattet af § 13 f, stk. 1, nr. 2, stk. 3, nr. 2 og stk. 6, nr. 2, i perioden fra og med den 1. november 2020 til og med den 30. april 2021.

Eventuelle arbejdstimer med ordinært og ustøttet arbejde i perioden fra og med den 1. maj 2021 til og med den 30. juni 2021 vil skulle medregnes til at opfylde kravet om 225 timers arbejde, ligesom det er gældende for de øvrige forlængelsesgrunde for både personer, som skulle have haft deres hjælp nedsat, eller hvor hjælpen skulle bortfalde i ovennævnte periode, og for personer, som endnu ikke skulle have deres hjælp nedsat, eller hvor hjælpen ikke skulle bortfalde i perioden.

Administrationen af den foreslåede ændring af bestemmelsen i § 13 h, stk. 3, i loven vil skulle følge de samme regler, som i øvrigt er gældende for personer, som får forlænget 12-månedersperioden efter § 13 h i loven.

Til § 2

Det foreslås i *stk. 1*, at loven vil træde i kraft den 14. maj 2021.

Det foreslås i *stk. 2*, at lovforslaget vil kunne stadfæstes straks efter dets vedtagelse.

Ifølge grundlovens § 42, stk. 7, kan et lovforslag, som kan undergives folkeafstemning, i særdeles påtrængende tilfælde stadfæstes straks efter dets vedtagelse, når forslaget indeholder bestemmelse herom.

Baggrunden for, at lovforslaget foreslås at kunne stadfæstes straks efter dets vedtagelse er, at kommunerne skal kunne nå at udskyde bortfaldsdatoen for personer, hvis hjælp ellers ville skulle nedsættes eller bortfalde ved udgangen af maj måned 2021. Det således nødvendigt, at den foreslåede forlængelse af 12-månedersperioden i 225-timersreglen træder i kraft så hurtigt som muligt af hensyn til, at kommunerne kan iværksætte de fornødne tiltag efter lovens ikrafttræden med henblik på, at der i praksis kan administreres efter de nye regler snarest muligt.

Da lov om aktiv socialpolitik, som i lovforslaget foreslås ændret, ikke gælder for Færøerne og Grønland, jf. § 118 i lov om aktiv socialpolitik, og ikke kan sættes i kraft for disse dele af riget, vil dette lovforslag ikke gælde for Færøerne og Grønland.

Det foreslås i *stk. 3*, at for personer, der er omfattet af § 13 h, stk. 3, i lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 241 af 12. februar 2021, som ændret ved § 2 i lov nr. 466 af 20. marts 2021 og § 3 i lov nr. 467 af 20. marts 2021, hvor kommunen forud for denne lovs ikrafttræden har truffet en afgørelse om nedsættelse eller bortfald af hjælpen efter § 13 g og § 26, stk. 5-8, der endnu ikke er effektueret, skal kommunen tilbagekalde afgørelsen og samtidig skriftligt orientere personen om, at der er grundlag for en udskydelse af bortfaldsdatoen som følge af forlængelsen af 12-månedersperioden.

Det betyder, at hvis en person har modtaget en afgørelse forud for lovens ikrafttræden om, at den pågældendes hjælp vil blive nedsat, eller at hjælpen vil bortfalde som følge af, at personen ikke har opfyldt arbejdskravet på 225 timers ordinært og ustøttet arbejde, jf. § 13 f, § 13 g og § 26, stk. 5-8, i perioden fra og med den 1. maj 2021 til og med den 30. juni 2021, men afgørelsen endnu ikke er effektueret, vil kommunen skulle tilbagekalde afgørelsen. Det betyder, at afgørelser om nedsættelse eller bortfald af hjælpen med virkning fra 1. maj 2021 først effektueres ved kommunens udbetaling af hjælp ultimo maj måned 2021, da udbetaling af hjælp sker bagud for 1 måned. Kommunen vil samtidig skriftligt skulle orientere personen om, at denne vil få udskudt dato for nedsættelse eller bortfald af hjælpen som følge af forlængelsen af 12-månedersperioden, jf. forslaget til ændring af § 13 h, stk. 3.

Personer, der forud for den 1. maj 2021 har fået en afgørelse om, at hjælpen nedsættes eller bortfalder med virkning fra den 1. maj 2021, der effektueres ved den månedsvise bagudbetalte hjælp ved udgangen af maj 2021, skal således orienteres om forlængelsen og have udskudt bortfaldsdatoen samtidig med, at afgørelsen om nedsættelse eller bortfald tilbagekaldes.

Kommunen vil endvidere ifølge gældende regler i bekendtgørelse om kommunernes pligt til varsling, vejledning m.v. af modtagere af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp, hvis hjælp kan bortfalde eller blive nedsat som følge af 225-timersreglen, skulle orientere en person om, hvornår hjælpen herefter forventes at skulle nedsættes eller bortfalde, hvis personen ikke har opfyldt arbejdskravet på dette tidspunkt.